

Larunbat Santua - Pazko Bezpera (A)

LEHENENGO IRAKURGAIA

Egin zuen guztia oso ona zela ikusi zuen Jainkoak.

Hasiera liburutik 1,1-2,2

Hasieran, Jainkoak zeru-lurrak egin zituen . Lurra nahas-mahas hutsa zen: leize handiaren gain ilunpea. Jainkoaren arnasa uren gainean zebilen.

Eta Jainkoak esan zuen: «Izan bedi argia».

Eta izan zen argia. Ikusi zuen Jainkoak argia ona zela eta bereizi egin zuen ilunpeetatik: argiari «egun» eman zion izen eta ilunpeei «gau». Honela, lehen eguna burutu zen.

Jainkoak esan zuen: «Izan bedi sabaia uren artean, goiko eta beheko urak bereiz ditzan».

Eta hala izan zen. Jainkoak sabaia egin zuen eta sabai azpiko urak sabai gainekoetatik bereizi zituen. Jainkoak sabaiari «zeru» eman zion izen. Honela, bigarren eguna burutu zen.

Jainkoak esan zuen: «Bil bitez multzoan zeru azpiko urak eta ager bedi lehorra».

Eta hala izan zen. Lehorrari «lur» eman zion izen eta ur-multzoari «itsaso». Eta Jainkoak ona zela ikusi zuen.

Jainkoak esan zuen: «Eman bitza lurrak belar hezea, hazidun landareak eta orotariko fruta-arbolak beren hazi eta guzti».

Eta hala izan zen. Eta lurrak orotariko hazidun landareak eta fruta-arbolak beren hazi eta guzti eman zituen. Eta Jainkoak ona zela ikusi zuen. Honela, hirugarren eguna burutu zen.

Jainkoak esan zuen: «Izan bitez argizagiak zeru-sabaian, eguna eta gaua bereizteko, eta jaiak, egunak eta urteak ezagutarazteko. Izan bitez zeru-sabaian lurrari argi egiteko».

Eta hala izan zen. Jainkoak bi argizagi handi egin zituen: handiena egunaren gain jartzeko eta txikiena gauaren gain. Eta izarrak ere egin zituen. Zeru-sabaian ezarri zituen lurrari argi egiteko, egunaren eta gauaren gain jartzeko, argia eta ilunpea bereizteko. Eta Jainkoak ona zela ikusi zuen. Honela, laugarren eguna burutu zen.

Jainkoak esan zuen: «Egin bezate urek borbor bizidunez; egin bezate hegan hegaztiekin lurraren gainean, airean».

Jainkoak itsas arraintzak sortu zituen, uretan borbor dabiltzan orotariko bizidunak eta orotariko hegaztiak. Eta Jainkoak ona zela ikusi zuen. Eta bedeinkatu egin zituen , esanez: «Sor itzazue umeak, ugaltu eta bete itsas urak; ugaltu bitez hegaztiak ere lurraren gainean». Honela, bosgarren eguna burutu zen.

Jainkoak esan zuen: «Eman bitza lurra orotariko bizidunak: abereak, piztiak eta narrastiak».

Eta hala izan zen. Jainkoak orotariko bizidunak sortu zituen: abereak, piztiak eta narrastiak. Eta Jainkoak ona zela ikusi zuen.

Jainkoak esan zuen: «Egin dezagun gizakia; izan bedi gure irudiko, gure antzeko; mendera ditzala itsasoko arrainak, zeruko hegaztiak, abereak, basapiztiak eta lurlean narraska dabiltzan piztia guztiak».

Jainkoak, beraz, bere antzeko egin zuen gizakia, Jainkoaren beraren irudira egin zuen; ar eta eme egin zituen.

Eta bedeinkatu egin zituen, esanez: «Sor itzazue umeak eta ugaltu, bete lurra eta izan haren nagusi; mendera itzazue itsasoko arrainak, zeruko hegaztiak eta lurlean narraska dabiltzan piztia guztiak».

Jainkoak esan zien: «Hara, zeuei ematen dizkizuet lurrazalean diren hazidun landare guztiak eta hazidun fruta-arbola guztiak; horiek izango dituzue janari. Abere, zeruko hegazti eta lurlean narraska dabiltzan bizidun guztiei, berriz, belar hezea ematen diet janari».

Eta hala izan zen. Eta egin zuen guztia oso ona zela ikusi zuen Jainkoak. Honela, seigarren eguna burutu zen.

Honela burutu zituen Jainkoak zeru-lurra, berauetan dagoen guztiarekin. Zazpigarren egunerako burutu zuen Jainkoak berak eginiko lana eta zazpigarren egunean lanari utzi zion.

Jaunak esana.

SALMOA

Salmoa 103, 1-2a. 5-6. 10 y 12. 13-14. 24 y 35c

R

Bidali zure Espiritua, Jauna, eta lurra osoa berruskuratu.

Bedeinka beza ene arimak Jauna!

Jauna, ene Jainko, bai handia zarela!

Distiraz eta handitasunez zaude jantzia,
argiz inguratua soinekoz bezala. **R.**

Lurra sendo oinarritu zenuen

eta ez du sekula kolokarik egingo.

Ozeanoz estali zenuen, jantziz bezala,
eta mendiak azpian hartu zituzten urek. **R.**

Iturburuak eta errekek sorrarazten dituzu,
mendi artean doazela,
Ur-bazterretan bizi dira zeruko txoriak,
hostopean kantari. **R.**

Bere goi-geletatik ditu mendiak ureztatzen,
bere biltegietako emaitzez lurra asetzen.
Abereentzat belarra ernearazten du,
lanerako animalientzat bazka.
Lurretik laborea ateratzen du. **R.**

Bai ugariak, Jauna, zuk eginak!
Denak jakinduriaz egin dituzu,
zure sorkariz betea da lurra.
Bedeinka beza ene arimak Jauna! **R.**

Edo:

Salmoa 32, 4-5. 6-7. 12-13. 20 y 22

R

Jaunaren maitasunaz betea da lurra.

Jaunaren hitza zuzen-zuzena baita,
haren egintza guztiak fidagarriak.
Justizia eta zuzenbidea maite ditu;
Jaunaren maitasunaz betea da lurra. **R.**

Jaunak bere hitzaz egin du ortzia,

bere aho-arnasaz astro guztiak.
Itsas urak pilatzen ditu eta hesi barruan biltzen,
ozeanoak multzotan batzen. **R.**

Zorionekoa Jauna Jainko duen nazioa!
Zorionekoa hark beretzat aukeratu duen herria!
Jaunak, zerutik begira,
gizaki guztiak ikusten ditu **R.**

Guk Jaunarengan dugu itxaropena:
bera dugu laguntzaile eta babesle!
Betor gurekin, Jauna, zure maitasun leiala,
zuregan jarria baitugu esperantza! **R.**

BIGARREN IRAKURGAIA

Abrahamen sakrifizioa, fedean gure aita.

Hasiera liburutik 22, 1-18

Egun haietan, Jainkoak probatu egin nahi izan zuen Abraham eta dei egin zion:

–Abraham!

Honek erantzun:

–Hemen nauzu!

Eta Jainkoak:

–Hartzazu Isaak zeure semea, hain maite duzun seme bakarra, eta zoaz Moria lurraldera. Igo zaitez nik erakutsiko dizudan mendira eta eskainiezadazu semea han erre-oparitzat.

Biharamunean, goizean goiz jaiki zen Abraham, txalmatu zuen astoa eta, oparitarako egurra txikiturik, Jainkoak esandako lekura joan zen, bere seme Isaak eta bi morroirekin. Hirugarren egunean, urrutira, aipatutako lekua ikusi ahal izan zuen Abrahamek. Orduan, esan zien morroiei: «Gelditu hemen astoarekin. Mutikoa eta biok hara goaz, Jainkoa gurtzeko. Gero, itzuliko gara».

Hartu zuen Abrahamek oparitarako egurra, eta bizkarrean jarri zion bere seme Isaaki; berak aiztoa eta sua zeramatzan. Biak batera zihoazela, Isaakek bere aita Abrahami esan zion:

–Aita!

–Zer duzu, seme? –erantzun zion Abrahamek.

Eta Isaakek:

–Sua eta egurra badaramatzagu; baina non dugu oparitarako arkumea?

Abrahamek erantzun:

–Utzi hori Jainkoaren esku, seme!

Eta elkarrekin zihoazen bidean.

Jainkoak aipatutako lekura iritsi zirenean, aldarea eraiki zuen Abrahamek eta egurra prestatu. Ondoren, lotu zuen Isaak eta aldareko egur gainean ezarri. Eskua luzatuz, hartu zuen aiztoa bere semea hiltzeko. Baina Jaunaren aingeruak dei egin zion zerutik:

–Abraham! Abraham!

–Hemen nauzu! –erantzun zuen Abrahamek.

Aingeruak, orduan:

–Geldi esku hori! Ez egin kalterik mutikoari! Orain badakit Jainkoari begirune diozula, ez baitiozu zeure seme bakarra ere ukatu.

Jaso zituen begiak Abrahamek, ingurura begiratu eta ahari bat ikusi zuen sasi artean adarretatik kateatua. Hartu eta erre-oparitzat eskaini zuen bere semearen orde.

Abrahamek leku hari «Jaunak du hornitzen» ezarri zion izena, eta gaur egun ere hala dio jendeak: «Mendian Jaunak du hornitzen ».

Bigarren aldiz deitu zion Jaunaren aingeruak zerutik, esanez: «Honela dio Jaunak: Hala jokatu duzulako, zeure seme bakarra ere ukatu ez didazulako, nik neurez zin dagit: Oparo bedeinkatuko zaitut eta zure ondorengoak zeruko izarrak eta itsasertzeko hondarra bezain ugari egingo ditut eta etsaien hiriez jabetuko dira. Zure ondorengoen bidez lurreko herri guztiak bedeinkatuko ditut, nire esana bete duzulako».

Jaunak esana.

SALMOA

Salmoa 15, 5 y 8. 9-10. 11 (R. 1)

R

Gorde nazazu, Jauna, zuregan baitut babes.

Zu zaitut, Jauna, neure on guztia,
neure kopa, bedeinkapenez betea;
zure esku nire zoria!
Begi aurrean dut Jauna etengabe;
bera ondoan dudala, ez dezaket koloka egin. **R.**

Horregatik, alai daukat bihotza,
pozez jauzika erraiak,
atsedenean lasai gorputza.
Ez bainauzu Herio Leizera botako,
zure fededuna ez duzu hilobian galtzen utziko. **R.**

Bizirako bidea erakutsiko didazu:
alaitasun betea zure aurrean,
betiko zoriona zure ondoan. **R.**

HIRUGARREN IRAKURGAIA

Itsasoan zabaldutako lehor-bidetik igaro ziren israeldarrak.

Irteera liburutik 14, 15-15, 1

Egun haietan, Jaunak esan zion Moisesi: «Zergatik ari zatzaitzkit oihuka? Agindu israeldarrei egiteko aurrera. Eta zuk altxa makila eta luzatu eskua itsaso gainera: banatu egingo da itsasoa eta herriak oinak busti gabe zeharkatuko du. Nik setatsu bihurtuko ditut egiptoarrak eta atzetik segituko dizuete; orduan agertuko dut neure ahalmen handia faraoiaren eta beraren gudarostearen kontura, haien gurdi eta zaldunen kontura. Hori gertatzean, jakingo dute egiptoarrek ni naizela Jauna».

Israeldarren kanpamendu aurretik zihoan Jainkoaren aingerua atzealdera pasatu zen; laino-adarra ere lekuz aldatu eta atzealdean kokatu zen, israeldarren eta egiptoarren kanpamenduen tartean jarritz. Lainoa ilunpe bihurtu zen egiptoarrentzat, israeldarrei gaua argitzen zien bitartean; hala, ez ziren batzuek besteengana hurbildu.

Luzatu zuen Moisesek eskua itsaso gainera eta, Jaunak eraginda, ekialdeko haize indartsuak jo zuen gau osoan. Haizeak itsasoa lehortu egin zuen, urak bi multzotan banatuz.

Itsasoan zabaldutako lehor-bidetik igaro ziren israeldarrak, urak ezker-eskuin zituztela harresi gisa. Egiptoarrak, faraoiaren zaldi, gurdi eta zaldun guztiak, israeldarrei erasoka itsas erdiraino sartu ziren.

Goizaldera, su- eta laino-adarretik Jaunak egiptoarren kanpamendura begiratu eta nahasmendua sorrarazi zuen haien artean. Gurdien gupilak trabatu zituen, nekez mugitzen zirela utziz. Orduan, egiptoarrek esan zuten: «Goazen ihesi israeldarrendik, Jauna ari baita haien alde eta gure aurka».

Baina Jaunak esan zion Moisesi: «Luzatu eskua itsaso gainera, urak egiptoarren gainera, gurdi eta zaldunen gainera, eror daitezten».

Luzatu zuen Moisesek eskua itsaso gainera. Eguna zabaltzean, urak ohiko lekura itzuli ziren eta egiptoarrek, ihesian, urekin tupust egin zuten: Jaunak itsas hondora amildu zituen egiptoarrak. Beren lekura itzultzean, urek estali egin zituzten, israeldarrei erasoka itsasoan sartu ziren faraoiaren gurdi eta zaldunak, gudaroste osoa: ez zen bakar bat ere bizirik atera. Israeldarrak, ordea, itsas erditik oinik busti gabe igaro ziren, urak ezker-eskuin zituztela harresi gisa.

Egun hartan Jaunak egiptoarren eskuetatik salbatu zituen israeldarrak eta hauek egiptoarren gorpuak ikusi zituzten itsasbazterrean. Jaunak Egiptoren aurka erabili zuen ahalmen handia ikusirik, israeldarrek begirune izan zioten Jaunari, eta harengan eta haren zerbitzari Moisesengan beren uste ona jarri zuten.

Orduan, Moisesek eta israeldarrek kanta hau abestu zuten Jaunaren omenez:

SALMOA

Irteera salmoa 15, 1-2. 3-4. 5-6. 17-18 (R. 1a)

R

*Jaunaren omenez abestuko dut,
egundoko garaipena lortu baitu.*

Jaunaren omenez abestuko dut,

egundoko garaipena lortu baitu,

nola zaldiak hala zaldunak

itsas hondora amilduz.

Jaunari diot abesten,

bera dut indar, bera salbatzaile.

Neure Jainkoa dut: gorespen hari!

Neure aitaren Jainkoa:

goraipatua bedi! **R.**

Gudari da Jauna,

Jauna du izena.

Jaunak itsasoan hondoratu ditu
faraoiaren gurdi eta gudarostea,
Itsaso Gorrian murgildu
gudalbururik bikainenak. **R.**

Itsasoak ditu azpiratu,

hondora jaitsi dira

harritzarraren antzera.

Zure eskuina, Jauna,

izugarri indartsu!

Etsaia desegin du. **R.**

Jauna,

zuk sarrarazten duzu zeure herria

eta zeure mendian landatzen,

zeure ondarean,

zeure egoitza egin duzun lekuan,

zeure eskuz eraiki duzun

santutegian.

Jauna errege da betierean! **R.**

LAUGARREN IRAKURGAIA

Jaunak, zure askatzaileak etengabe maite zaitudan gupidatu naiz zutaz.

Isaias liburutik 54, 5-14

Egin zintuenak emaztetzat

hartuko baitzaitu:

Jaun ahalguztiduna, horixe du izena.

Israelen Jainko santua da

zure askatzailea:

lur osoaren Jainkoa deritza.

Senarrak utziriko emaztea,

emazte atsekabetua zinen,

baina Jaunak berriro dei egin dizu.

Hau dio Jaunak:

Utz ote daiteke

gaztetako emaztea?

Unetxo batez utzi zintudan,

baina gupidarik handienaz

hartuko zaitut.

Haserrealdi batean, unetxo batez

aurpegia ezkutatu nizun,

baina etengabe maite zaitudalako

gupidatu naiz zutaz.

Hala diot nik, Jaunak,

zure askatzaileak.

Noeren uholdekoan bezala

gertatzen zait:

zin egin nuen orduan

ez zela berriro uholderik

izango munduan,

eta halaxe egiten dut zin orain

ez naizela zurekin

berriro haserretuko,

ez dizudala gehiago

mehatxurik egingo.

Mendiak beren lekutik aldenduko
eta muinoak koloka jarriko balira ere,
nire maitasuna
ez da zuregandik aldenduko,
zure zorionaren aldeko
nire konpromisoak
ez du kolokarik egingo.
Hala diot nik, barru-barrutik
maite zaituen Jaunak».
Oi Jerusalem, zoritxarreko hiri,
ekaitzak astindua,
inork kontsolatu gabea!
Jaspezko oinarri gainean
eraikiko zaitut,
zafirozko zimendu gainean ezarriko.
Dorreak errubiz
eta ateak esmeraldaz
egingo dizkizut,
harribitxiz harresi guztiak.
Zure seme-alabak nire ikasle
izango dira
eta denak zorion betean biziko.
Justizian sendo ezarria egongo zara.
Zapalkuntzatik libre izango zara
eta ez duzu ezeren beldurrik izango,
ikara ez zaizu inoiz hurbilduko.

Jaunak esana.

SALMOA

Salmoa 29, 2 eta 4. 5-6. 11-12. (R. 1a)

R

Goratua zu, Jauna, onik atera bainauzu.

Goratua zu, Jauna, onik atera bainauzu!
Nire etsaiei ez diezu nire lepotik pozten utzi.
Jauna, Herio Leizetik atera nauzu;
hilobira jaistear nengoela, biziberritu. R.

Kanta Jaunari, haren fededunok,
goretsazue, santua dela gogoratuz.
Haren haserrea une baterako,
haren onginahia bizi guztirako.
Arratsean negarrez bagaude ere,
goizean berriro poz-oihuz. R.

Entzun, Jauna! Erruki nitaz!
Jauna, zatozkit lagun!
Negarra dantza bihurtu didazu,
dolu-jantzia festa-jantzi.
Jauna, ene Jainkoa, eskerrak emango dizkizut beti. R.

BOSTGARREN IRAKURGAIA

*Etorri niregana eta biziko zarete.
Betiko ituna egingo dut zuekin.*

Isaías liburutik 55, 1-11

«Egarri zareten guztiok,
etorri uretara,
etorri, dirurik ez duzuenok ere!
Etorri, hartu garia eta jan,

hartu ardoa eta esnea,
dena hutsean, ordaindu gabe.
Zergatik gastatu zeuen dirua
goserik utziko zaituzten janaritan,
eta lansaria
aseko ez zaituzteten gauzetan?
Entzun niri arretaz,
eta ongi jango duzue,
janari gozo mamitsuz
elikatuko zarete.
Etorri niregana eta egon adi,
entzudazue eta biziko zarete.
Betiko ituna egingo dut zuekin,
Davidi eginiko
maitasunezko agintzariari
leial eutsiz.
Nik herrientzako testigu
jarri nuen hura,
nazioen buruzagi eta agintari.
Zuk herri ezezagunei
egingo diezu dei,
eta ezagutzen ez zintuzten herriek
zuregana joko dute lasterka,
nik, zure Jaunak,
Israelen Jainko santu honek,
ospez jantzi zaitudalako».
Bila ezazue Jauna,
aurki dezakezue eta ;
egiozue dei, hurbil duzue eta.
Utz beza gaiztoak bere bidea,

gaizkileak bere asmo txarrak.

Bihur dadila Jaunarengana,
gupidaz hartuko baitu;
bihurtu gure Jainkoarengana,
guztiz barkabera baita.

Hau dio Jaunak:

«Egiaz, nire egitasmoak
ez dira zuenak bezalakoak,
ezta nire jokabidea ere
zuen bezalakoa.

Nola zerua lurraren gainetik garai,
halaxe nire jokabidea
zuenaren gainetik
eta nire egitasmoak zuenen gainetik.

«Euria eta elurra zerutik jaitsi
eta ez dira bertara itzultzen,
lurra urez ase gabe,
emankor bihurtu
eta ernamuindu gabe,
ereiteko hazia
eta jateko ogia sor ditzan;
berdin nire ahotik irtendako
hitza ere:

ez da niregana itzultzen
bere eragina izan gabe,
baizik eta nik nahi dudana egiten du
eta nik ezarritako helburua
betetzen».

Jaunak esana.

SALMOA

Isaías salmoa: 12, 2-3. 4. 5-6 (R. 3)

R

*Pozik joango zarete zuek ere
salbamen-iturritik ura edatera.*

Bai, Jainkoa dut salbatzaile!
Harengan dut uste on
eta ez naiz beldur.
Jauna dut indar eta babes,
bera salbatzaile.
Pozik joango zarete zuek ere
salbamen-iturritik ura edatera. **R.**

Goretsazue Jauna,
dei egin berari,
iragarri haren egintzak herriei!
Ezagutarazi zeinen bikain den! **R.**

Kanta Jaunari,
gauza harrigarriak egin baititu;
mundu osoan jakin bezate
haren berri.
Egin poz-irrintzi eta oihu,
Siongo bizilagunok,
handikiro ari baita zuen alde
Israelgo Santua. **R.**

SEIGARREN IRAKURGAIA

Zabiltza Jaunaren argiaren distiran.

Baruc liburutik 3, 9-15. 32-4, 4

Aditu, Israel,
bizira daramaten aginduak,
entzun, zuhurtasuna ikasteko.
Zer dela-eta, Israel,
zer dela-eta zaude etsaien herrialdean,
lurralde arrotzean zahartzen?
Zer dela-eta kutsaturik,
gorpu bat ukitu duena bezala,
eta zu zeu
hildako baten pareko egina?
Utzi egin duzu jakinduriaren iturria!
Jainkoaren bideari jarraitu bazenio,
bakean biziko zinatekeen betiko.
Ikasi non dagoen zuhurtasuna,
non indarra eta zentzu ona,
eta jakingo duzu non dauden
bizitza luzea eta benetako bizia,
non aurkitzen diren
gidatuko zaituzteten argia eta bakea.
Nork aurkitu du
jakinduriaren bizilekua?
Nor iritsi da haren altxorretaraino?
Jainkoak ezagutzen du jakinduria,
dena dakienak
bere adimenaz aurkitu du.
Hark eratu du lurra betiko
eta abereez bete.
Argiari joateko agindu
eta joan egiten da,

deitu eta hark esana
egiten dardaraz.
Izarrek ere distira egiten dute
beren zaintza-postuetan,
pozez beterik;
Jainkoak deitu,
eta «Hemen gaituzu»
erantzuten diote,
eta pozik distiratzen
beren Egilearentzat.
Bera da gure Jainkoa,
ez da beste inor hura bezalakorik.
Berak aurkitu ditu
jakintzara daramaten bideak,
eta bere zerbitzari Jakobi
erakutsi dizkio,
hain maite duen Israel herriari.
Gero, munduan agertu zen
Jakinduria
eta gizakien artean
jarri zuen bizilekua.
Jainkoaren aginduen liburua da jakinduria, betiko balio duen legea.
Hari lotzen zaizkionak bizira doaz, baztertzen dutenak heriotzara.
Onartu berriro jakinduria,
Jakoben herri,
zabiltza haren argiaren distiran.
Ez utzi
zeure harrotzeko bidea besteri,
ezta zeure duintasuna ere
atzeritarrei.

Zorionekoak gu, Israel,
Jaunari zer zaion atsegin
dakigunok!

Jaunak esana.

SALMOA

Salmoa 18, 8. 9. 10. 10 (R. Jn 6,68)

R

Jauna, betiko bizia dute zure irakatsiek.

Jaunaren hitza ezin hobea:
gizakia arnasberritzen du;
Jaunaren manamendua fidagarria:
heldugabea zuhurrarazten du. **R.**

Jaunaren legeak zuzenak,
bihotzaren pozgarri;
Jaunaren agindua distiratsua,
begien argigarri. **R.**

Jaunaren promesa garbia:
betiko dirau;
Jaunaren erabakiak egiazkoak:
den-denak bidezkoak **R.**

Urrea baino desiragarriago,
urre araztua baino ere bai;
eztia baino gozoago,
ezti berria baino ere bai. **R.**

ZAZPIGARREN IRAKURGAIA

Derramaré sobre vosotros un agua pura, y os daré un corazón nuevo.

Ezekiel profeta liburutik 36, 16-28

Honela mintzatu zitzaidan Jauna: «Gizaseme, artean beren herrialdean bizi zirenean, israeldarrek kutsatu egin zuten lurraldea beren jokabide eta egintza txarrez; kutsatua zen haien portaera, hilerokoan botatako odola bezain kutsatua. Beraz, odola isuri eta herrialdea idolatriaz kutsatu zutelako, neure sumina isuri nuen haien gainera. Atzerriko nazio eta herrialdeen artean sakabanatu nituen, beren jokabide eta egintza txarren arabera epaitu. Eta nazio haietara iritsi zirenean ere, nire izen santua belztu zuten, jendea zera esatera bultzatuz: “Jaunaren herria dira, baina beren lurraldetik irten behar izan dute!” Orduan, neure izen santua garbitu nahi izan nuen, israeldarren erruz, beraiek zeudeneko nazioetan belztua baitzegoen. Beraz, adierazi Israel herriari nire, Jainko Jaun honen, mezua: Ez dut hau zuengatik, israeldarrongatik, egiten, baizik eta zuek egon zareteneko nazioetan belztu duzuen nire izenaren ohoreagatik. Nazio horietan egon bitartean zuek belztutako neure izen handiaren santutasuna agertuko dut beraien aurrean. Eta zuen bidez nire santutasuna beraien aurrean agertuko dudanean, orduan jakingo dute ni naizela Jauna. Honela diot nik, Jainko Jaunak. Nazio eta herrialde horietatik guztietatik bilduko zaituztet, eta zeuen lurraldera eramango. Ur garbiz zipriztinduko zaituztet eta garbi geldituko zarete; zuen kutsadura eta idolatria guztietatik garbituko zaituztet. Bihotz berria emango dizuet eta espiritu berria ezarriko: harrizko bihotza kenduko dizuet eta haragizkoa emango. Neure espiritua ezarriko dut zuengan, nire legeen arabera jokatzeko eta nire aginduak arretaz betetzeko gai bihurtuz. Zuen arbasoei eman nien lurraldean biziko zarete; nire herri izango zarete eta ni zuen Jainko.

Jaunak esana.

SALMOA

Salmoa 41, 3. 5 b-c y 42, 3. 4 (R. 41, 2)

R

*Basahuntza irrikaz erre kara bezala,
halaxe ni zuregana, ene Jainko.*

Jainkoaren egarri naiz,

Jainko biziaren egarri:

noiz iritsiko ni

Jainkoaren aurpegia ikustera? **R.**

Nola joaten nintzen tenplura,
Jainkoaren etxera,
poz-oihuz eta gora-goraka,
jai-giroan jendetzaren artean. **R.**

Bidali zure argia eta zure egia:
gida nazatela,
eraman nazatela zure mendi santura,
zure bizilekura. **R.**

Eta zure aldarera iritsiko naiz, oi Jainko,
nire poz betea zaren Jainko horrengana.
Zitara joz goretsiko zaitut,
Jainko, ene Jainko. **R.**

Edo:

Salmoa 50, 12-13. 14-15. 18-19 (R. 50,10a)

R

Ene Jainko, sortu bihotz garbia niregan.

Ene Jainko, sortu bihotz garbia niregan,
espiritu berri sendoa nire baitan.
Ez nazazu bota zeure aurretik,
ez utzi ni zeure espiritu santurik gabe. **R.**

Poz nazazu berriro zeure salbamenaz,
sendotu zeure espiritu handi-zabalaz.
Zure bideak erakutsiko dizkiet gaiztoei,

eta zuregana bihurtuko dira bekatariak. **R.**

Sakrifizioak ez dituzu atsegin;
erre-oparia eskainiko banizu, ez zenuke onartuko.
Sakrifiziorik bikainena, damuz hautsiriko espiritua;
zuk ez duzu gutxiesten, ene Jainko,
bihotz-hautsi eta umildua. **R.**

EPISTOLA

Kristo, behin hildakoen artetik piztuz gero, ez dela berriro hilko.

San Pablo Apostoluak Erromatarrei egindako gutunetik 6, 3-11

Ez al dakizue, bada, bataioaz Jesu Kristori lotuak izan garenok, haren heriotzari izan garela lotuak? Bataioaren bidez berarekin lurperatuak izan garenok, haren heriotzari lotuak gaude, Aitaren ahalmenaz Kristo hildakoen artetik piztu zen bezala, guk ere bizi berria bizi dezagun.

Berarena bezalako heriotzan hari itsatsiak izan bagara, hari itsatsiak izango gara harena bezalako piztueran ere. Badakigu, gure izaera zaharra Kristorekin gurutziltzatua izan zela, bekatuzko gure izaera ezereztua geldi zedin, eta aurrerantzean bekatuaren esklabo izan ez gintez.

Izan ere, norbait hilez gero, bekatutik libre gelditzen da.

Kristorekin hil bagara, sinesten dugu bizi ere berarekin biziko garela. Badakigu Kristo, behin hildakoen artetik piztuz gero, ez dela berriro hilko: herioak ez du harengan aginterik; haren hiltzea bekatuarentzat behin betiko hiltzea izan baitzen, eta haren bizitza Jainkoarentzat bizitza da. Berdin zuek ere: hartu kontuan bekatuarentzat hilda zaudetela eta Jainkoarentzat bizirik, Jesu Kristorekin bat eginik.

Jaunak esana.

SALMOA

Salmoa 117, 1-2. 16-17. 22-23

R

Aleluia, aleluia, aleluia.

Goretsazue Jauna, ona baita,
haren maitasuna betikoa baita.
Esan bezate israeldarrek:
«Haren maitasuna betikoa». **R.**

Jaunaren eskua bikain,
Jaunaren eskua garaile».
Ez, ez naiz hilko, biziko baino,
Jaunaren egintzak kontatzeko. **R.**

Etxegileek bazterturiko harria
giltzarri gertatu da.
Jaunak egin du hori,
gure begien harrigarri. **R.**

EBANJELIOA

Piztua da eta zuen aurretik joango da Galileara.

+ Jesu Kristoren Ebanjelioa San Mateoen liburutik 28, 1-10

Larunbata igaro eta asteko lehen eguna argitzean, Magdalako Maria eta beste Maria hilobia ikustera joan ziren. Bat-batean, lurrikara gogorra gertatu zen: Jaunaren aingerua jaitsi zen zerutik eta, hurbildurik, harria biratu zuen eta gainean eseri. Tximista zirudien eta haren jantzia elurra bezain zuria zen. Hura ikustean, beldurrez dar-dar eta hilda bezala gelditu ziren zaintzaileak. Baina aingerua emakumeei mintzatu zitzaien, esanez: «Zuek ez beldurtu. Badakit Jesus gurutziltzatuaren bila zabiltzatela. Ez dago hemen, piztua baita, esan zuen bezala. Zatozte eta ikusi ezarria egon zeneko tokia. Gero, zoazte bizkor ikasleei esatera: «Hildakoen artetik piztua da eta zuen aurretik joango da Galileara; han ikusiko duzue». Hau da esan behar nizuena».

Hilobitik arin-arin alde egin eta, ikaraz eta poz-pozik, ikasleei berri ematera joan ziren lasterka. Hartan, Jesus atera zitzaien bidera eta agurtu egin zituen.

Emakumeek, ondoraturik, oinak besarkatu zizkioten eta gurtu egin zuten. Jesusek esan zien: «Ez beldurtu! Zoazte eta esan nire senideei Galileara joateko; han ikusiko naute».

Jaunak esana

Blog: <https://homiliaspagola.blogspot.com/>